

munka szervezését, irányítását és végzését az egymást megértő lelkeszek és tanítók kezébe tenné le. *Horváth Károly*: A természetrajz és a munkaiskola c. értekezésének vezető gondolata az, hogy nem elég a szemléltetés, csak a cselekvő szemléletnek van lélektani értéke; a természetrajzot szabad természetben tanítsuk, úgy, hogy a tanulók kint dolgozzanak s vizsgálgassanak. *Ságódy Ottmár* a mai zenetanítás eredménytelenségének főokát a tanítás hibás irányában látja, a zenei nevelésről írt cikkében. Állandó rovat foglalkozik a *Pedagógiai Szeminárium* munkásságával. A *Külföldi szemle*, a *Belföldi szemle* és a *Könyvek* c. állandó rovatok a kül- és belföldi ped. eseményeket, kérdéseket és az újabb ped. munkákat ismertetik. *K. A.*

Néptanítók Lapja, A N. L. az idén 51. évfolyamát kezdte meg és pedig értékes tartalmú ünnepi számmal. A háborús viszonyok nem engedték a szerkesztőség tervének megvalósítását, a népoktatásügyi sajtó történetének megírását erre az évfordulóra; amit így kapunk, az is több tekintetben becses és örvendetes adalék a lefolyt évszázad történetéhez. A szerkesztő, Kőrösi Henrik, ugyanis a volt közokt. miniszterekhez azzal a kéréssel fordult, hogy írják meg e szám részére népoktatási politikájuk irányító eszméit s jelezzék a ma látott feladatokat. Amit erre báró Wlassics Gyula, Lukács György, gróf Zichy János és Jankovich Béla felelt, meg amit ehelyett Berzeviczy Albert néhány munkatársáról elmondott, kétségtelenül osztatlan érdeklődést ébreszt és a neveléstörténet számára fontos. Nem először mondjuk, hogy ilyen közlésekre nagy szükség volna az utódok s nem utolsó sorban éppen a miniszter-utódok tudatossága érdekében! Figyelmet érdemel a volt szerkesztőktől eredő cikksorozat is abban Gyertyánffy István napló-részletei a kiadatlan részek iránt is érdeklődést keltenek. Gróf Majláth Gusztáv az új Magyarország néptanítóinak feladatát jelzi, Finácsy Ernő egy kevésbé méltányolt kérdést fejteget (Alkalmoszerű oktatás); Sebestyén Károly a szegény tanulókkal való bánásmódról, Földes Géza a tanügyi lapok hatásáról szól; egy cikk Eötvös legelső miniszteri jelentését ismerteti s egy másik szemelvényeket közöl belőle. Az egész szám szerencsésen kapcsolja össze a jelent a múlttal; apró közlései is számos kisebb adatot tartalmaznak. — Ha lesz valaha mód és ember a magyar neveléstörténet megírására, a Néptanítók Lapjára nagy gondot kell fordítani. Tanulságos lesz vizsgálni — ámbár nem lesz könnyű megállapítani — hogy miben állott a hatása, mi volt az oka időnként e hatás fogyatékosságának s ebből nem csak tényeket, hanem valóban tanulságokat is kell majd levonni. A mai szerkesztő «Beszámoló» c. közleményéből úgy tetszik, hogy ő már ily tanulságokat tart szem előtt, ezért akarja a lapot minden irányzatosságtól menten, tisztán pedagógiai folyóiratként szerkeszteni. Eötvös ezt kívánta annak idejében s nem kívánhatunk a N. L.-nak és az ügynek jobbat, minthogy ez így legyen! *i.*

A napilapok nevelésügyi cikkei 1917 második felében. Nem is hinné az ember, csak ha rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy az újabb időben mennyi kisebb-nagyobb cikk foglalkozik napilapjaink hasábjain a nevelés és a művelődési politika kérdéseivel. Azt lehetne mon-